

Sadrzaj:

PRVI PROJEKAT ZAKONIKA ZA KNJAZEVINU SRBIJU.....	3
OPSTI IMOVINSKI ZAKONIK ZA KNJAZEVINU	
CRNU GORU IZ 1888. GODINE.....	5
GRADJANSKO ZAKONODAVSTVO	
U KRALJEVINI JUGOSLAVIJI.....	7
RAZVOJ GRADJANSKOG PRAVA U JUGOSLAVIJI	
POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA.....	8
RAD NA DONOSENJU JEDINSTVENOG	
GRADJANSKOG ZAKONIKA.....	9

PRVI PROJEKAT ZAKONIKA ZA KNJAZEVINU SRBIJU

Rad na nasem gradjanskom zakoniku pocinje 1829, kad je knez Milos naredio ucitelju knezevica Milana "visokoucenom gospodinu" Georgiju Zahariadesu (iz Zemuna) da prevede - s nemackog - jedan deo francuskog gradjanskog zakonika. Po ideji Vuka Karadzica, koji je takođe bio upotrebljen za prevođenje zakona, obrazovana je narocita komisija koja je imala da projektuje gradjanski i kazneni zakonik, zajedno sa postupcima. Ta je komisija mahom prevodila; strane jezike s kojih su prevodili, njeni su clanovi valjda i razumevali, ali bez pravnog obrazovanja, oni nisu razumevali stvar koju su prevodili. I danas se još pamti anegdota da su ti nasi zakonopisci mislili da "servituti" znace "ropstvo", a "hipoteka" - "apoteku". Neki projekti "zakonopravitele" komisije podneti su knezu Milosu 1834; on ih je vratio gnevan; "s pocetka je i kojekako" veli on u jednom pismu, "ali posle je sve gore i gore, i tako da ja ne znam ili su ti ljudi, koji su te zakone pisali, bili pijani, ili sasvim ludi".

Knez je narocito bio nezadovoljan oblikom izradjenih projekata. Te iste godine, preporucuje "zakonopravitelnoj" komisiji da sa svojim prevodom francuskog gradjanskog zakonika uporedi austrijski gradjanski zakonik, o kome je neko dostavio knezu da je prostije i razgovetnije pisan.

Najzad, knez Milos dolazi na ideju da pozove skolovane pravnike, kakvih tada nije bilo u Srbiji, ali ih je bilo u Austriji, medju tamosnjim Srbima, - da pregledaju rad "zakonopravitele" komisije. 1836 godine on moli austrijsku vladu da u tom cilju dopusti prelazak u Srbiju Jovanu Hadzicu, novosadskom senatoru, i Vasiliju Lazarevicu, zemunskom gradonacelniku. Austrijska vlast nije cinila nikakve smetnje; Hadzic je u Beograd dosao zajedno s Lazarevicem, 26. aprila 1837.

Hadzic i Lazarevic su pregledali projekte "zakonopravitele" komisije, obavestavali se o uredbama po kojima se dotle sudilo, kao i o pravnim obicajima koji su u narodu postojali. Posle svega toga oni podnose izvestaj knezu Milosu o zakonima koje treba dati Srbiji. Za nas je ovde važno samo njihovo mišljenje o gradjanskom zakoniku. Oni kaznu da je projekat "zakonopravitele" komisije, vecim delom, prevod, i to doslovan, francuskog zakonika. Po njihovom mišljenju, francuski zakonik nije za Srbe i Srbiju. Francuski narod je sasvim drukciji od srpskog; odmakao daleko od njega u civilizaciji. Srpskom narodu trebaju mnogo prostiji i kraci zakoni, koji ce se oslanjati, koliko je moguce, na njegove pravne obicaje, i biti podesni prema njegovom stupnju civilizacije. Posle toga prelaze na detaljni pretres pravnih obicaja, Hadzic i Lazarevic ne pokazuju se vrlo voljni da ih prime kao osnovu zakonika.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com